

Van de familie verlos ons Heer
(Oh Gott, die Familie)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAN DE FAMILIE VERLOS ONS HEER – OH GOTT, DIE FAMILIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2005 © Deutscher Theaterverlag Weinheim, Postfach 100261 V, D-69442 WEINHEIM

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ron - sympathiek en intelligent, maar ook verliefd, en bovendien mans genoeg om niet met zich te laten sollen

Jettie - zijn geliefde, net zo aardig, en evenmin bereid zich door haar bemoeizieke ouders te laten ringeloren

Fred - vader van Ron; robuuste houwdegen en geen blad voor de mond nemend; tegelijkertijd gierig, maar nochtans een van het soort ruwe bolster, blanke pit

Magda - zijn echtgenote en moeder van Ron; eenvoudig van geest en goedmoedig, op het naïeve af, maar met het hart op de juiste plek

Opa - vader van Fred, gewiekst, door alle wateren gewassen en altijd voor een grapje te vinden

Leopold - vader van Jettie en van beroep tandarts; een beschaafd iemand en er derhalve ook goede omgangsvormen op nahoudend

Elvire - zijn echtgenote en moeder van Jettie; ietwat over het paard getild, met overdreven zorg voor haar figuur en schoothondje Daisy

Fie - eigenaresse van de woning en overdreven bezorgd om haar bezit; een onberekenbare oude lompe draak, en tegelijkertijd zo doof als een kwartel

Barbara - huishoudster van de pastoor, goedgelevige en ongecompliceerde verschijning, ouderwets en degelijk in de kleren

Pedro - Italiaanse uitsmijter van nachtclub La Bamba; krachtig gebouwd en met sinistere uitstraling; temperamentvol, maar anderzijds niet direct de slimste

DECOR:

Het stuk speelt in de huiskamer van een vakantiewoning, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links de deur naar een slaapkamer, die naar buiten moet opengaan. In de korte kant rechts voren de deur naar twee andere slaapkamers; rechts achter deur naar de keuken. In de brede achterwand de deur naar buiten. Links of rechts daarvan een raam, dat opengeduwd en dichtgetrokken kan worden. Het geeft uitzicht op de vrije natuur. De kamer is eenvoudig ingericht, met een tafel en wat stoelen, alsmede een bank. Andere meubelen, zoals bijvoorbeeld een kast e.d., dienen alleen als entourage en kunnen naar eigen goeddunken gekozen worden, evenals schilderijen en/of andere wandversieringen. Er moet wel een telefoon voorhanden zijn, met een telefoonboek erbij.

EERSTE BEDRIJF

Door het raam kan men zien, dat het buiten donker is; de tafel is leuk gedekt voor twee personen, met borden, bestek, servetten, twee champagneglazen, roos in een vaasje, twee kaarsen; Jettie zit aan tafel.

Ron: *(onzichtbaar, roept vanuit rechts achter)* Geloof me, liefje, zo is het 't beste voor iedereen. Als onze ouders er nu bij waren, zaten we opgescheept met 'n hoop stress en gekibbel. Mmmmm... de tortellini's zijn haast klaar. Tortellini amore, hahaha!

Jettie: Je hebt natuurlijk gelijk, maar anderzijds...

Ron: Wat anderzijds? Lust je mijn tortellini's soms niet?

Jettie: Onzin. Maar het zit me toch niet helemaal lekker. Trouwen in dit van God verlaten oord, gewoon met z'n tweetjes, helemaal alleen. Weet je, ik heb me mijn huwelijk altijd heel anders voorgesteld. Temidden van ouders, familie en vrienden en zo.

Ron: *(men hoort het knallen van een champagnekurk, dan op uit rechts achter met de fles)* Wil je met je ouders en vrienden trouwen, of met mij? Oké, dat het op deze manier moet gaan, heb ik ook nooit kunnen dromen. *(schenkt ondertussen)* Maar heb jij dan soms zin in dat eeuwig geruzie tussen onze oudjes? Nee, dankjewel! Kom, laten we maar eens toosten op onze toekomst. Je weet immers, dat ik van je houd!

Jettie: En jij weet, dat ik van jou houd. *(ze drinken, zetten de glazen neer en kussen elkaar kort)*

Ron: *(neemt haar mee naar het raam, wijst)* En kijk eens, liefje. Zie je het torentje van dat kleine kerkje in het dorp? Daar zullen wij *(overdreven pathetisch)* elkaar het jawoord geven! *(ernstig)* Wilt gij, Ronald Frederik Hoogstraten, uw vrouw, Jettie Nievelstein...

Jettie: *(vrolijk onderbrekend)* Nee zeg, is jouw tweede naam echt Frederik?

Ron: Wat dacht je. Sinds drie generaties heet men bij ons Frederik, en ook mijn vader wilde zijn eerbiedwaardige naam graag doorgeven. Gelukkig heeft m'n moeder echter haar zin gekregen en is het slechts de tweede naam geworden.

Jettie: *(ook met gespeelde ernst)* Wilt gij, Jettie Josefa Nievelstein, van uw man houden in...

Ron: *(onderbrekend)* Wat zeg je? Dat meen je toch zeker niet?

Jettie: Jawel, zo heette m'n grootmoeder.

Ron: Owee, en jouw moeder kennende, zal ze wel gezegd hebben: *(aapt haar na)* de familietraditie moet in ere worden gehouden.

Jettie: Drijf niet de spot met mijn moeder. Ze zal het sowieso als een dodelijke belediging opvatten, als ze erachter komt, dat wij er stiekem tussenuit zijn geknepen om hier in ons eentje te trouwen.

Ron: (*ernstig*) Jettie, heb je haar ook echt niets vertelt?

Jettie: Nee, haar niet. (*kleintjes*) Alleen maar pa, voor het geval, dat er eens iets zou gebeuren. Je kunt immers nooit weten.

Ron: Je vader? Ja zeg, ben jij nog normaal? Je weet toch dat die, als je moeder hem op rapport roept, dat nooit zal kunnen verzwijgen!

Jettie: Ho ho vriendje, je kunt mij niet wijsmaken, dat jij echt tegen "niemand" gezegd zou hebben waar we heen gingen.

Ron: Tegen m'n ouders in elk geval geen woord. (*timide*) Alleen m'n broertje weet ervan. Ook voor het geval, dat eens iets zou kunnen gebeuren.

Jettie: Je broertje? Werkelijk geniaal! Dan had je het ook meteen in de krant kunnen zetten! Dat uit de hand gelopen misverstand heeft nog nooit z'n mond kunnen houden. Ik durf te wedden, dat hij achterelkaar naar z'n vader is gehold om 't hem te vertellen!

Ron: Denk het maar niet. Die kan heus wel zwijgen. Dan zal het nog eerder jouw vader zijn, die z'n mond voorbij praat!

Jettie: (*geïrriteerd*) Maar zeker. Die van jou is natuurlijk weer boven alle twijfel verheven, zoals steeds!

Ron: Shit! (*neemt haar in z'n armen, verzoenend*) Zie je, dat bedoel ik nou. Ze hoeven nog niet eens hier te zijn, om onmin uit te lokken. En daarom is het ook maar beter om helemaal alleen te zijn. En als ons huwelijk gesloten is, huren we ergens een huisje, op minstens honderd kilometer afstand van zowel jouw als mijn familie. En als we...

Fie: (*energiek op via midden, altijd met bril op*) En wat ik ook nog wou zeggen is, dat u niet mag vergeten de kaarsen uit te maken! Kinderen van jullie leeftijd hebben nog geen verantwoordingsgevoel en kan men zoiets niet vaak genoeg zeggen. Het moest er nog bijkomen, dat de tent in vlammen zou opgaan! (*kijkt in rechts achter*) Aha, gekookt heeft men ook al! Ruikt naar aangebrand! En dat jullie de potten en pannen weer netjes schoonmaken, zonder dat er krassen op komen! Het spul is allemaal duur genoeg en kost handenvol geld! En de keuken natuurlijk goed luchten! Niet dat de reuk zich overal vastzet! (*kort af in rechts achter, dan weer kauwend met volle mond terug, Ron en Jettie onthutst*) Wat dit ook wezen mag, er zal in elk geval nog een snufje zout bij moeten. En de kraan druppelde ook! Dichtdraaien dus, want water kost geld! Van spaarzaam zijn hebben de tegenwoordige jonge mensen kennelijk geen idee meer. En

vergeet niet het licht uit te draaien! Kost allemaal geld! (*wil af via midden*)

Ron: (*onderdanig*) Natuurlijk, mevrouw Knol, we doen alles wat u zegt en gaan met uw woning om alsof ze van ons zelf is. Welterusten! (*maakt de deur achter haar dicht*) Die oude draak schijnt zo uit een of anders sprookje te zijn weggelopen!

Fie: (*even terug in deur midden*) En let op uw woorden, jongeman, mijn gehoor is nog opperbest! (*deur dicht*)

Ron: (*steekt middelvinger omhoog*) Fuck! (*vrolijk*) Engels verstaat ze misschien niet.

Jettie: Ron, gedraag je! Uiteindelijk willen we hier alleen maar een paar dagen wonen. Niet, dat we morgen alweer moeten uittrekken.

Ron: Apropos uittrekken! De rode body, die je van mij cadeau hebt gehad, zou uitstekend passen bij "tortellini amore", of niet soms?

Jettie: (*af in links, schalks*) Oké, maar dan moet de vurige minnaar wel even geduld hebben.

Ron: Dan haal ik ondertussen de tortellini's. (*even af in rechts achter, terug met een pan, zet die op tafel*) En daarna, hollekidee! (*schenkt champagne bij, vrolijk*) Ha, dat wordt een gezellig avondje! (*er wordt aangeklopt*) Wat nu? Begint ze opeens de beleefdheidsvormen in acht te nemen? (*geïrriteerd, trekt deur midden open*) Mevrouw Knol, kunt u ons niet... (*verdwaasd*) Pa??? Jij hier???

Fred: (*op met 'n koffer, gevolgd door Magda en opa, die 'n kleinere koffer draagt*) Mijn zoon, het kan toch nooit je bedoeling zijn geweest helemaal in je eentje te willen trouwen. We zijn toch zeker niet bij de Hottentotten?

Ron: (*onthutst*) Ma, opa... alle drie... hier?

Magda: Natuurlijk, jongen! Wees toch blij, dat we gekomen zijn. Anders had je de grote dag alleen met je toekomstige vrouw moeten vieren.

Fred: (*vrolijk*) Die zie je daarna immers nog je hele leven lang!

Opa: En eh, is er hier, aan het einde van de wereld, ook nog iets te drinken voorhanden? Al was het maar 'n kratje bier, of 'n fles jonge klare.

Ron: Maar eh, hoe konden jullie nou weten, dat we hier zijn?

Fred: Van je kleine broertje natuurlijk.

Magda: En 'n beetje teleurgesteld ben ik uiteraard over het feit, dat je het hem wel kon vertellen en mij niet!

Fred: Allé, Magda. Anderzijds heeft Ron hem toch ook opdracht gegeven ons meteen op de hoogte te brengen, zodra hij weg was.

Ron: Heeft hij dat gezegd?

Fred: Natuurlijk! Hoezo!

Ron: (*woedend*) Dat oud wijf! Ik draai 'm z'n nek om! Waar is ie?

Magda: Hij kon niet meekomen, want hij heeft binnenkort examen. Het is de bedoeling dat hij, in tegenstelling tot zijn vader, ooit iets wordt.

Fred: Wat heeft dat nu weer te betekenen?

Magda: *(wegwenkend)* Grapje, Fred. *(tot Ron)* Maar eh, waar is Jettie eigenlijk?

Ron: *(schrikt)* Shit! De body! Ik ben zo weer terug! *(af in links, roept)* Jettie, blijf alsjeblieft waar je bent!

Fred: Zie je wel, nu is de jongen blij, dat we gekomen zijn.

Opa: *(heeft links en rechts gekeken, uiteindelijk)* Als er geen bier is, dan maar champagne! *(wil drinken)*

Fred: *(neemt hem het glas af)* Afblijven, pa! Zie je dan niet wat de bedoeling is? Twee glazen, twee borden. Dat heeft de jongen zo gearrangeerd voor Magda en mij. Maar jij mag ook wat hebben. Kom, laten we gaan zitten. *(doen dat)* Ik heb honger als 'n paard! *(deelt royaal tortellini uit)* Opa, jij kunt uit de pan eten! Smakelijk allemaal! *(ze slaan driftig aan het eten)*

Magda: Smaakt best, wat ze voor ons hebben klaargemaakt, nietwaar Fred? Zal wel iets van de jongen zijn. *(trots)* Dat heeft hij van mij!

Fred: Nou ja, smaken verschillen, maar ik heb al wel eens iets beters gegeten dan zulke rare gevulde deegballen. Bovendien zit er te weinig zout in.

Opa: *(korzelig, eet met de lepel uit de pan, drinkt champagne uit de fles)* Een lekker biertje en een normale lunch was me tien keer liever geweest.

Magda: Opa, jij bent ook nooit tevreden met wat je hebt.

Opa: Dat heb ik toentertijd ook tegen Fred gezegd, maar desondanks is de waaghals toch met je getrouwd.

Magda: *(gemoedelijk)* En, heeft hij ooit reden tot klagen gehad? En jij mag al helemáál blij zijn, anders zat je nu ergens in een bejaardenhuis.

Opa: Daar zouden ze me allicht iets beters hebben voorgezet dan dit ondefinieerbare spul hier.

Fred: Pa, hou je gemak! Het kan niet altijd kaviaar zijn. En bovendien mogen we de jongelui hun plezier niet bederven.

Magda: Fred, van dat ene glaasje champagne heb ik warempel al een klein beetje slecht beeld.

Fred: *(schenkt hun glazen weer vol)* Dan drink maar, word je misschien nog lichtzinnig. Hahahaaa! Weet je, daarom ga ik ook drie keer per week naar m'n stamkroeg om te trainen. Dan doen een paar glaasjes champagne je absoluut niets. Gezondheid! Op onze zoon!

Magda: Ik vraag me alleen af hoe de jongen heeft kunnen weten hoe laat we zouden komen. Het eten was exact op tijd klaar.

Fred: Die heeft nou eenmaal gevoel voor dat soort dingen, net als ik ook.

Opa: Kennelijk niet, anders zou hij wel voor iets beters gezorgd hebben. Bijvoorbeeld hutspot met klapstuk en een lekker koel biertje, in plaats van zo'n allegaartje!

Magda: Opa, dat zijn tortellini's! Met gehakt gevulde deegballen. Een Italiaanse specialiteit.

Opa: Italië? Die maffiosi hebben nog nooit verstand van koken gehad. *(veegt de pan met 'n vinger schoon en likt hem telkens af)* Niettemin, de saus ging wel enigermate.

Ron: *(met Jettie op uit links, overziet het gebeuren)* Geweldig. Nu zijn onze tortellini's ook nog foetsie!

Fred: *(joviaal)* Hahaa, dat is toch het beste teken, jongen, dat het ook goed gesmaakt heeft! Heb je soms nog zo'n fles champagne achter de hand?

Magda: *(verheugd naar haar toe)* Jettie, liefje! *(korte omhelzing)* Is dat even een verrassing, nietwaar?

Jettie: *(zuur)* Zeg dat wel. Die is jullie echt gelukt!

Fred: Hallo schoondochter! Perfect, dat jullie nou eindelijk eens gaan trouwen.

Jettie: Dat weet ik nog niet zo zeker.

Ron: *(geeft haar stiekem 'n por)* Jettie, alsjeblijft!

Jettie: Het is toch waar. Dit is nu net wat ik gevreesd heb! *(zoekt snikkend troost aan z'n schouder)*

Fred: *(sussend)* Alles half zo erg. Dat is de opwinding vóór het huwelijk. Dan krijgen vrouwen altijd huilbuien. Maar nu zijn wij er, en helpen jullie met het organiseren van het een en ander. Maak je maar geen zorgen, Jettie!

Opa: Misschien is ze wel al zwanger. Dan komen de traantjes sowieso al 'n stuk gemakkelijker. Stel, dat er al iets in de steigers staat!

Fred: Pa, hou je fatsoen!

Magda: *(streelt Jettie)* Ik was daags vóór m'n huwelijk ook een en al opwinding, liefje. Maar dat gaat ook weer over, geloof me! En ik ben er nu immers en zal jullie wel helpen. *(pinkt 'n traantje weg)* Ik verheug me er al zo op.

Fred: Om te voorkomen, dat het hier helemaal 'n tranendal wordt, stel ik voor, dat de dames nu maar eerst eens de boel aan de kant doen en 'n beetje gaan uitpakken, dan zullen wij mannen ondertussen de planning voor de bruiloft maken. En jullie mogen van geluk spreken, in mij een man van ervaring bij de hand te hebben. Ik heb het immers al eens zelf meegemaakt allemaal.

Opa: Je wilt het deze keer toch zeker niet weer op dezelfde leest gaan schoeien als tijdens die armzalige vertoning bij jou destijds?

Fred: Pa, dat waren ook heel andere tijden, maar nu...

Fie: (*kordaat op via midden*) Ha, zo kan ie wel weer! Voor twee personen betalen en dan zijn ze opeens met z'n vijven! Maar zo zijn we niet getrouwd! Vijf mensen verbruiken meer water, meer stroom en produceren meer afval! Dat kost allemaal geld! Wat dacht u wel! Daar wordt toeslag voor in rekening gebracht, en niet zo zuinig!

Fred: (*verwonderd tot Ron*) Uit wat voor inrichting is die in godsnaam ontsnapt?

Fie: (*tegen hem uitvallend*) Let alstublieft op uw woorden, ja! Ik hoor nog verdraaid goed! En hoe durft u hier op uw smerige schoenen rond te lopen? Binnenshuis draagt men sloffen, of gaat op blote voeten! Komt die met z'n modderschuiten even m'n mooie vloer in de vernieling helpen! (*trekt deur midden open*) Uit met die schoenen, en vlug een beetje! (*Fred gehaast af, trekt schoenen uit, weer terug; Magda en opa trekken hun schoenen vlug ter plekke uit*) En wie heeft uit de pan gegeten en al die krassen op de bodem gemaakt? Heb ik jullie daar voorheen niet duidelijk voor gewaarschuwd? (*resoluut*) Die pan komt op de rekening!

Ron: Dat is goed, mevrouw Knol, wij betalen alles. Maar alstublieft, laat u ons nu alleen! Dit is niet het juiste moment. Wij zijn allemaal moe en willen naar bed.

Fie: Let op uw woorden, jongeman, aan mijn gehoor mankeert gelukkig nog niets! En als u straks mocht gaan slapen, riskeer het dan niet op de blote matrassen te gaan liggen! Ik wil er geen zweet of andere vlekken op hebben! Ik weet immers hoe het gaat. En dan kan ik ze weer voor veel geld laten reinigen! Dus de overtrekken gebruiken en de kamers luchten! Niet dat ze muf (*doelt op de fles*) of naar alcohol ruiken! En de lege flessen sorteren op kleur! Bruin, wit en groen glas! (*af via midden*) En denk aan de kaarsen!

Fred: (*barst los*) Wat denkt dat oud canaille wel? Ik zal...

Ron: Legt hem vlug een hand op de mond) Stil, die hoort alles!

Fie: (*nog even terug in de deur, dreigend*) En houdt uw mond in bedwang! Mijn ontvangstapparatuur werkt nog opperbest! Dus kijk uit! (*af*)

Fred: (*trekt lange neus tegen de deur, zachtjes*) Oud canaille!

Fie: (*heeft het door het raam gezien, komt nog eens terug*) En zien kan ik ook nog als de beste! Dus bewaar uw fatsoen, anders vliegt u eruit! (*af*)

Fred: Ja ja, ik zal er aan denken! (*trekt nog vlug even 'n lange neus*)

Jettie: Grandioos! Zo heb ik me de voorbereiding op m'n huwelijk altijd al voorgesteld! En hoe nu verder?

Magda: *(is al bezig met de tafel, Jettie helpt haar)* Eerst zal ik je helpen met de afwas en dan kunnen de mannen ondertussen de bagage op hun plaats brengen. *(Jettie, gevolgd door Magda, af in rechts achter)*

Fred: En, Ron, waar kunnen we slapen?

Ron: *(doelt op rechts voren)* Daar, naast de keuken, zijn nog twee kleine kamers.

Opa: *(heeft ondertussen een kijkje in links genomen, komt terug)* Die kamer hier ziet er best uit. Daar hebben we genoeg plaats met z'n drieën.

Fred: Met z'n drieën? O nee, pa, je slaapt niet bij ons! En, Ron, luister, je zult je moeder toch niet naast de keuken willen inkwartieren? Als jullie dan 's morgens met het ontbijt bezig zijn, worden wij opgeschrikt door allerlei gerinkel en gekletter. *(heeft inmiddels ook in links gekeken)* En opa heeft gelijk, we nemen deze hier.

Ron: Halt, pa, dat gaat niet. Daar slapen Jettie en ik!

Fred: Allé jochie! Verliefde jonge mensen hebben toch zeker niet zo'n groot bed nodig! Die komen met veel minder toe. Dat weet ik nog van mezelf vroeger. Maar als je al zolang getrouwd bent als ik, heb je wat meer ruimte nodig om je heen. Met andere woorden: jullie slapen naast de keuken en opa gaat ook mee die kant uit.

Ron: *(onthutst)* Opa zo dicht bij ons? Het is nogal gehorig daar.

Fred: Och, maak je daarover maar niet al te bezorgd. Aan 't gesnurk van 'm zijn jullie zo gewend.

Ron: Zeer fijngevoelig van je, pa, zoals steeds! Je wordt bedankt! Dat zal Jettie bijzonder op prijs stellen! *(haalt met duidelijke tegenzin hun spullen uit links en brengt ze af in rechts voren)*

Fred: *(ondertussen ook af in links, komt terug met 'n stuk lingerie van Jettie)* Hahaa, moet je zien zeg, heeft de jongen vergeten. Maar zou je daarvan niet op bepaalde gedachten komen?

Opa: *(grinnikend)* Ziet er inderdaad opwindend uit.

Fred: *(samenzweerderig)* Pa, heb je voorheen, toen we door die plaats reden, niet de lichtreclame van die tent gezien?

Opa: En of! Bier van het vat en erwtensoep volgens huisrecept!

Fred: Kun jij nou nooit eens aan iets anders denken dan aan vreten en zuipen? *(nog dicht bij hem)* Ik bedoel de reclame van die nachtclub La Bamba. "Hedenavond Caribische nacht" stond er. "Entree vrij!" Stel je voor zeg, met 'n stel van die heerlijke hoela-hoela-meiden!

Opa: Ik zou me dat wel kunnen permitteren. Ik ben uiteindelijk weduwnaar. Maar jij?

Fred: Alleen maar eens kijken. Het kost immers niets. Magda kan ik wel wijsmaken, dat we naar het dorp moeten om het bruiloftsmaal te bespreken. Allé, laten we samen gaan! Wie weet hoelang het je nog vergund is iets dergelijks mee te maken. Als puntje bij paaltje komt, zijn we uiteindelijk voor onze lol hier.

Opa: Caribische nacht? Klinkt niet slecht. Maar moeten we daar soms in deze kleren naartoe?

Fred: Ach wat. We trekken onze goeie spullen aan, die we voor de bruiloft hebben meegebracht. *(grinnikend)* Kostuums kunnen gelukkig niet kletsen. Hahahaha!

Opa: Oké, doe ik mee!

Fred: Dat dacht ik wel. Maar dan zullen we nu eerst de spullen moeten gaan uitpakken. *(met koffer af in links)*

Opa: *(met zijn koffer af in rechts voren)* Ook mijn idee. En dan staks op naar Jamaica!

Jettie: *(op uit rechts achter, met 'n doek, veegt de tafel schoon)* Toestanden om tranen van in de ogen te krijgen! Het liefst zou ik m'n spullen bij elkaar zoeken en er tussenuit gaan! *(er wordt aangeklopt, kwaad)* Alweer die Knol! Nog 'n wonder, dat ze niet zomaar komt binnenstormen! Maar nu is de maat vol! *(gooit de doek in 'n hoek, rukt de deur open)* Mevrouw Knol, weet u wat u me... *(ongelovig)* Ma... pa... jullie?

Elvire: *(op met Leopold, die 'n koffer draagt, uitbundig)* Daar is ons kleintje toch! *(haar omarmend)* Eindelijk hebben we je gevonden!

Leopold: *(haar ook omarmend)* Vergeef me, baby, maar ik kon het gewoon niet vóór me houden. Ik "moest" het mammie vertellen!

Elvire: *(verwijtend)* Kindje toch, zomaar eventjes in je eentje willen gaan trouwen, of het niets is. En dan in deze woestenij! Dat gaat toch niet zonder pappie en mammie. En maar goed, dat pappie het me nog op tijd verteld heeft! Je zult toch wel blij zijn, dat we zo vlug gekomen zijn, nietwaar?

Jettie: *(opgelucht, hen om de beurt omarmend)* Pa, ma, ik ben inderdaad blij, dat jullie er nu tenminste ook zijn!

Elvire: Zie je, ik wist het toch! Zo'n huwelijk heeft heel wat voeten in de de aarde. En dat kun je toch niet alleen af, zonder mijn hulp! Zoiets moet immers voldoende stijl en decorum hebben!

Ron: *(op uit rechts voren, onthutst)* Geweldig! Nu is de hele kluit toch nog bij elkaar!

Jettie: Zoiets noem ik evenwichtige gerechtigheid!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto